

"En stræg i regningen"

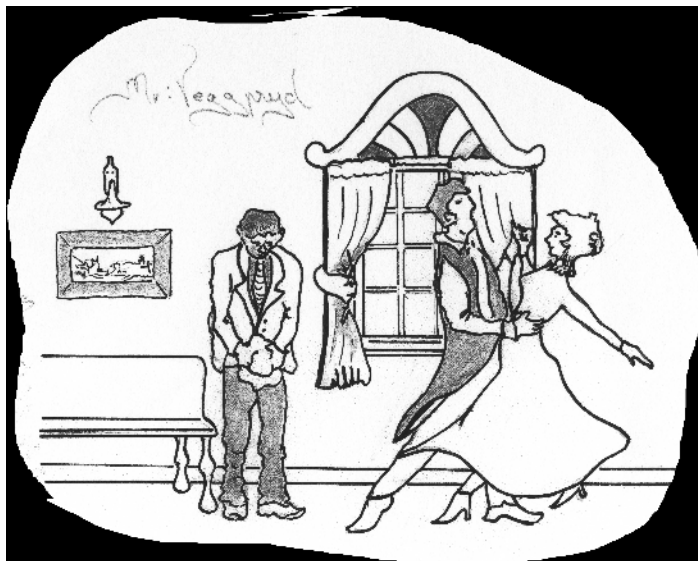
"Al begyndelse er tung" Sandheden af dette ordsprog havde ogsaa Fredrik Martens, en ung læge i hovedstaden, kun altfor meget maattet ærkjende. Thi hans praxis i de tre første aar var høist ubetydelig, Men han besad den selvtillid, som ethvert ungt menneske trænger, og begyndte ved det heldige, resultat af nogle betydelige operationer at komme i ry. Nu steg hans praxis, og han kunde snart fra kvisten flytte ned i 3. etage. Men hvad der gledede ham mest var, at han kunde tage sin gamle mor til sig og bevede hende et behagligere liv. Og med forandringerne i hans ydre forhold begynte en omveltning i hans indre.

Han begyndte næmlig at indse, at det ikke er godt at mennesket er alene. Hans anskuelse om kvinden havde ofte forandret sig. Da han som skolegut havde forlibet sig i en vens søster, holdt han alle piger for engle og gjenstanden for sin kjærlighed for en saadan i høieste potens. Men da hans smukke brud havde glemmt ham, meden han var i utlandet, for at studere under en berømt professor, gjorde han de tidligere engle til djævle og forbandede kvinden, som kun syntes skab til kval for manden.

Nu først, da han var kommen i giftefærdig stand, kom han paa den tanke, at fruentimmerne fortjente mere iagttagelse end han hidtil havde vist dem.

Ja han vendte næsten tilbage til sin tænkemaade som skolegut, da han i et aftenselskab saa et englebillede paa kvindelig skjønhed. Den unge doktors blikke var saa fortryllet af denne huldsalige skikkelse og hans hjerte var i saa heftig uro, at det holdt paa at hoppe fra ham

Efter aftensbordet, dandsedes der, men han stod tankefuld, dybt hensunken i sine drømmerier i et hjørne af salen, indtil sælskabet brød op. Da først vaagnede han af sine betragtninger, tog hat og frakke paa sig og gik ud.

I den stille nat blev han sig bevidst, at han elskede. Han besluttede at vente litt, indtil hans skjønnede kom og derpaa at tilbyde at ledsage hende hjem for at erfare hvor hun boede. En stund efter traadte ogsaa damerne ud, tæt indhyllede i sjal (schawls) Han gjenkjendte strax den elskede.

Hun spurgte imidlertid til hans store bedrøvelse efter sin vogn, som strax rullede frem. Hvad skulle han gjøre?

Han kunde dog ikke holde skrit med vognen, og det var ikke sikkert, at han mere skulde gjense hende, som havde udøvet et saadant trylleri paa ham.

En indskydelse steg op hos ham.

Han kunde jo sætte sig bag paa vognbrættet. Som tenkt saa gjort.

Medens kusken kjørte op paa gaden, naaede han ved et dristig sprang den lille plads. Hjærtet slog vel i ham, da han tænkte paa sit besynderlige leie.

Dog kjærligheden lader vel mangen endnu latterligere handling vise sig i et bedre lys.

Dr. Martens havde allerede gennemkjørt flere gader, da en konstabel, som virkelig i nat mod al forventning patruljerede,

Dr. Martens havde allerede gennemkjørt flere gader, da en konstabel, som virkelig i nat mod al forventning patruljerede, opdager Martens bag paa vognen, Konstablen kommer efter, da han anser ham som en tyv.

Doktoren tilkaster ham ti kroner, det vil sige, at konstabelen skulde tie.

Endnu vedvarer kjørselen en liten stund.

Vognen stanser udenfor et meget oplyst hus. Gadedøren aabnes. En herre kommer ud, gaar hen til vognen, hjælper damen ud og siger, i det han kysser hende.

"Nu min kjære hustru, hvordan har du moret dig?"

"Gift", utbrød Martens som imidlertid var kommet ned fra sid sæde, med en fortvilet stemme.

"Gift", gjentog han, da han slæntrede ned ad gaten "Ja det var en stor stræg i regningen"

